

Sygn. akt I C 277/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący -	SSR Lidia Kopczyńska
Protokolant -	stażysta Ewa Lis

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 23 grudnia 2015 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko Skarbowi Państwa – Staroście C.

o ustalenie opłaty z tytułu użytkowania wieczystego

orzeka:

I. powództwo oddala;

II. zasądza od powoda (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz pozwanego Skarbu Państwa – Starosty C. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 277/15

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowany przez radcę prawnego J. M., w dniu 2 marca 2015 r. złożył sprzeciw do Sądu Rejonowego w Ciechanowie od orzeczenia Samorządowego Kolegium Odwoławczego w C. z dnia 4 lutego 2015 r. wydanego w jego sprawie przeciwko Skarbowi Państwa – Staroście C., oddalającemu wniosek powodowej spółki o ustalenie, że opłata roczna z tytułu użytkowania wieczystego działki nr (...) o powierzchni (...) ha, dokonana pismem Starosty C. z dnia 19 listopada 2014 r., znak (...), jest bezskuteczna albo niezasadniona.

W uzasadnieniu wniosku, że aktualizacja opłaty jest bezskuteczna, powód wskazał, że wypowiedzenie opłaty rocznej dokonane pismem z dnia 19 listopada 2014 r., podpisanym przez A. M., jest bezskuteczne gdyż zostało podpisane przez osobę, która nie wykazała upoważnienia do składania oświadczeń w imieniu Starosty. Ponadto powód nie zgodził się z twierdzeniem Starosty, iż wartość nieruchomości uległa zmianie. Operat szacunkowy stanowiący podstawę do takiego ustalenia sporządzony przez rzeczoznawcę majątkowego T. S. został sporządzony niezgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarowaniu nieruchomościami. Tym samym powód wniósł o ustalenie, że Starosta nie wykazał, że zostały spełnione przesłanki do aktualizacji opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego działki nr (...).

Ponadto powód wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa - Starosty C. na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew, pozwany Skarb Państwa – Starosta C., reprezentowany przez radcę prawnego M. S., wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że pismem z dnia 19 listopada 2014 r. Starosta C., reprezentujący Skarb Państwa wypowiedział powodowi dotychczasową wysokość opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste nieruchomości Skarbu Państwa położonej w C., w obrębie P., oznaczonej w ewidencji gruntów nr (...) o powierzchni (...) ha i przedstawił ofertę nowej opłaty od dnia 1 stycznia 2015 r. w wysokości 7477,86 zł, od 1 stycznia 2016 r. w wysokości 8009,76 zł i od dnia 1 stycznia 2017 r. w wysokości 8541,66 zł. Aktualizacja nastąpiła z urzędu, na podstawie wartości przedmiotowej nieruchomości określonej przez rzeczoznawcę majątkowego, w operacie sporządzonym na zlecenie Starosty. Rzeczoznawca określił wartość nieruchomości na 284722 zł, tj. 76,60 zł za m⁽⁽²⁾⁾. Wartość nieruchomości uległa zmianie, co stanowiło przesłankę do aktualizacji opłaty. Opłata została zaktualizowana przy zastosowaniu dotychczasowej stawki procentowej 3 %. Opłata została rozłożona na części, zgodnie z art. 77 ust 2a ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Pozwany wskazał, że podnoszony przez powoda zarzut, że wypowiedzenie jest bezskuteczne, gdyż podpisała je osoba nieupoważniona do składania takich oświadczeń jest niezasadny. Wypowiedzenie podpisał Geodeta Powiatowy, Kierownik Wydziału Geodezji, Kartografii, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami – A. M., który był upoważniony od 31 grudnia 2010r. przez Starostę C. do składania oświadczeń woli w zakresie aktualizacji opłat rocznych.

Operat szacunkowy został sporządzony przez rzeczoznawcę T. S. zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz rozporządzenia Rady Ministrów z 21 września 2004 r. w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego (Dz.U. z 2004 nr 207 poz. 2109).

Rozpoznając sprawę Samorządowe Kolegium Odwoławcze w C. uznało, że dokonane wypowiedzenie spełnia wszystkie przesłanki formalne oraz aktualizacja opłaty została dokonana zgodnie z przepisem art. 77 ust 1 ugn. W postępowaniu przed Kolegium powód nie przedłożył operatu innego rzeczoznawcy majątkowego i dlatego roszczenie powoda jako nieudowodnione powinno być oddalone.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nieruchomość stanowiąca działkę gruntu o numerze ewidencyjnym (...) jest położona w C. przy ul. (...). Dla nieruchomości Sąd Rejonowy w Ciechanowie prowadzi księgę wieczystą nr (...). Działka jest własnością Skarbu Państwa. Powód (...) S.A. z siedzibą w W. nabył prawo użytkowania wieczystego przedmiotowej nieruchomości do dnia 20 stycznia 2009 r. (dowód: odpis księgi wieczystej k. 76-77 akt).

Na działce znajduje się budynek o charakterze magazynowym. Nieruchomość jest położona w pobliżu torów (...), w sąsiedztwie znajduje się zabudowa usługowa, tereny magazynowe. Dojazd do działki jest ulicą asfaltową z chodnikiem i oświetleniem ulicznym. Teren posiada dostęp do infrastruktury technicznej: energii elektrycznej, wody z wodociągu miejskiego, kanalizacji miejskiej, gazu ziemnego (dowód: operat szacunkowy k. 9-16 akt).

Instytucją reprezentującą Skarb Państwa w prawach właścicielskich odnośnie tej nieruchomości jest Starosta C., który z dniem 31 grudnia 2010 r. upoważnił A. M. – Geodetę Powiatowego, Kierownika Wydziału Geodezji, Kartografii, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami w Starostwie Powiatowym w C. do składania w imieniu Skarbu Państwa – Starosty C. oświadczeń woli w zakresie aktualizacji opłat rocznych z tytułu użytkowania wieczystego gruntów Skarbu Państwa oraz wypowiadania wysokości opłat rocznych i stawek procentowych w zakresie nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa (okoliczność bezsporna, kserokopia upoważnienia k. 23, 46 akt).

W dniu 24 października 2014 r. zostało wszczęte z urzędu postępowanie w sprawie aktualizacji opłat rocznych z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa położonej w C. oznaczonej numerem ewidencyjnym (...). Zawiadomienie zostało doręczone powodowi w dniu 29 października 2014 r. (dowód: kserokopia zawiadomienia k. 19 akt, potwierdzenie doręczenia zawiadomienia k. 20 akt).

W dniu 27 listopada 2014 r. powodowa spółka otrzymała od Starosty C., reprezentującego Skarb Państwa wypowiedzenie, podpisane przez osobę upoważnioną - A. M., wysokości opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste nieruchomości Skarbu Państwa położonej w C., w obrębie P., oznaczonej w ewidencji gruntów nr (...) o powierzchni (...) ha. Powyższe wypowiedzenie miało nastąpić ze skutkiem na dzień 31 grudnia 2014 r. Jednocześnie Starosta C. przedstawił nową opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego powyższych nieruchomości w wysokości 3% wartości nieruchomości gruntowej. Aktualizacja nastąpiła z urzędu, na podstawie wartości przedmiotowej nieruchomości określonej przez rzeczoznawcę majątkowego, w operacie sporządzonym na zlecenie Starosty. Rzeczoznawca określił wartość nieruchomości na 284722 zł, tj. 76,60 zł za m^{((2))}. W oparciu o tę wycenę Starosta zaproponował opłaty w wysokości: od dnia 1 stycznia 2015 r. - 7477,86 zł, od 1 stycznia 2016 r. - 8009,76 zł i od dnia 1 stycznia 2017 r. - 8541,66 zł. (dowód: wypowiedzenie k. 22 akt, kserokopia upoważnienia k. 23 akt, potwierdzenie doręczenia wypowiedzenia k. 21 akt).

W dniu 23 grudnia 2014 r. (...) S.A. z siedzibą w W. złożyła w Samorządowym Kolegium Odwoławczym wniosek o ustalenie, że aktualizacja opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego przedmiotowej nieruchomości jest nieuzasadniona, gdyż wypowiedzenie podpisała osoba nieupoważniona, a ponadto wycena nieruchomości jest zawyżona.

W dniu 4 lutego 2015 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w C. wydało orzeczenie oddalające wniosek powodowej Spółki. W uzasadnieniu orzeczenia Samorządowe Kolegium Odwoławcze stwierdziło, że w aktach sprawy znajduje się upoważnienie dla Geodety Powiatowego A. M. do składania oświadczeń woli w imieniu Starosty C.. Tym samym wypowiedzenie spełnia warunki formalne. Starosta C. dokonując analizy opłaty rocznej oparł się na operacie szacunkowym sporządzonym we wrześniu 2014 r. przez rzeczoznawcę majątkowego T. S.. Rzeczoznawca zastosowała metodę porównywania parami. Do porównania przyjęła nieruchomości objęte wolnym obrotem na terenie C. i dla działki numer (...) ustaliła wartość 284722 zł, co przy zastosowaniu stawki dało opłatę określoną w wypowiedzeniu (dowód: orzeczenie SKO k. 30-31 akt).

W dniu 25 lutego 2015 r. (...) S.A. z siedzibą w W. złożył sprzeciw od orzeczenia Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 4 lutego 2015 r. W uzasadnieniu sprzeciwu powodowa spółka podtrzymała dotychczasowe swoje stanowisko (dowód: sprzeciw k. 33-35 akt).

Przed Sądem powód (...) S.A. z siedzibą w W. ponownie wskazał, że wypowiedzenie zostało podpisane przez osobę nieupoważnioną, a ponadto operat szacunkowy został sporządzony nieprawidłowo, gdyż wartość nieruchomości jest zawyżona. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego celem zweryfikowania wartości nieruchomości ustalonej przez rzeczoznawcę majątkowego T. S. (dowód: protokół k. 51-52 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty: wniosek o ustalenie aktualizacji opłaty rocznej k. 3-4 akt, kserokopię KRS k. 6-7 akt, kserokopię operatu szacunkowego k. 9-16, 24-25 akt, zawiadomienia o wszczęciu postępowania k. 19 akt, potwierdzenie odbioru zawiadomienia k. 20 akt, potwierdzenia odbioru wypowiedzenia k. 21 akt, kserokopię wypowiedzenia k. 22, 67 akt, kserokopię upoważnienia k. 23, 46 akt, kserokopię protokołu rozprawy SKO k. 28-29 akt, kserokopię orzeczenia SKO k. 30-31 akt, potwierdzenie doręczenia orzeczenia k. 32 akt, sprzeciw użytkownika k. 33-34 akt, odpowiedź pozwanego k. 44 akt, oświadczenie powoda k. 51-52 akt, odpis księgi wieczystej k. 76-77 akt, dokumenty z dołączonych akt SKO.

Sąd jako wiarygodne ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała.

Powód kwestionował wartość nieruchomości ustalonej w operacie szacunkowym sporządzonym przez rzeczoznawcę majątkowego T. S., jednakże nie złożył wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego, chociaż to na nim ciążył obowiązek zgłoszenia stosownego wniosku zgodnie z art. 6 k.c..

W tej sytuacji Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez strony. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. Sąd uznał, iż dołączone dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załącznik do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powód podniósł dwie okoliczności uzasadniające uznanie aktualizacji opłaty za bezskuteczne. Powód wskazał, że wypowiedzenie opłaty rocznej dokonane pismem z dnia 19 listopada 2014 r., podpisanym przez A. M., jest bezskuteczne gdyż zostało podpisane przez osobę, która nie wykazała upoważnienia do składania oświadczeń w imieniu Starosty. Ponadto powód nie zgodził się z twierdzeniem Starosty, iż wartość nieruchomości uległa zmianie.

Przepisy szczegółowe dotyczące opłat z tytułu użytkowania wieczystego zamieszczone są w art. 67-81 w rozdziale 8 ustawy o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 z późn. zm.). Przepisy te mają charakter bezwzględnie obowiązujący.

Zgodnie z art. 77 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz.U.2010.102.651 j.t.) wysokość opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej może być aktualizowana, nie częściej niż raz w roku, jeżeli wartość tej nieruchomości ulegnie zmianie. Właściwy organ zamierzający zaktualizować opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej powinien wypowiedzieć na piśmie wysokość dotychczasowej opłaty, do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego, przesyłając równocześnie ofertę przyjęcia jej nowej wysokości. W wypowiedzeniu należy wskazać sposób obliczenia nowej wysokości opłaty i pouczyć użytkownika wieczystego o sposobie zakwestionowania wypowiedzenia. Do wypowiedzenia dołącza się informację o wartości nieruchomości oraz o miejscu, w którym można zapoznać się z operatem szacunkowym.

Na podstawie art. 72 ust. 1 wyżej cytowanej ustawy opłaty z tytułu użytkowania wieczystego ustala się według stawki procentowej od ceny nieruchomości gruntowej określonej zgodnie z art. 67., natomiast na mocy art. 73 ust. 2, jeżeli po oddaniu nieruchomości gruntowej w użytkowanie wieczyste nastąpi trwała zmiana sposobu korzystania z nieruchomości, powodująca zmianę celu, na który nieruchomość została oddana, stawkę procentową opłaty rocznej zmienia się stosownie do tego celu. Przy dokonywaniu zmiany stawki procentowej stosuje się tryb postępowania określony w art. 78-81.

W niniejszej sprawie wypowiedzenie zostało złożone w określonym ustawowo terminie, przez osobę do tego upoważnioną.

Podnoszony przez powoda zarzut, że wypowiedzenie jest bezskuteczne, gdyż podpisała je osoba nieupoważniona do składania takich oświadczeń jest niezasadny. Wypowiedzenie podpisał Geodeta Powiatowy, Kierownik Wydziału Geodezji, Kartografii, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami – A. M., który był upoważniony od 31 grudnia 2010r. przez Starostę C. do składania oświadczeń woli w zakresie aktualizacji opłat rocznych.

Również zarzut odnośnie błędnego oszacowania wartości nieruchomości nie został przez Sąd uwzględniony. Działka oznaczona nr (...) jest zabudowana magazynem. Ze względu na charakter użytkowania gruntu stawka 3% dla ustalenia opłat jest prawidłowa i nie była kwestionowana przez powoda. Przedmiotem sporu była zasadność podniesienia opłaty rocznej.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż przepisy art. 77-81 ustawy o gospodarce nieruchomościami przewidują szczególny tryb postępowania dotyczący aktualizowania procentowej opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości, w którym z urzędu albo na wniosek użytkownika wieczystego właściwy organ administracyjny

dokonuje wypowiedzenia na piśmie dotychczasowej stawki opłaty do dnia 31 roku poprzedzającego, przesyłając jednocześnie ofertę przyjęcia nowej stawki od dnia 1 stycznia roku następnego. Użytkownik wieczysty może natomiast złożyć do Samorządowego Kolegium Odwoławczego wnioski o ustalenie, że aktualizacja opłaty jest nieuzasadniona albo jest uzasadniona w innej wysokości (art. 78 ust. 1 i 2 u.g.n.), a od orzeczenia kolegium zarówno on, jak i właściwy organ administracyjny, może wnieść sprzeciw do Sądu, w wyniku którego orzeczenie kolegium traci moc w całości (art. 80 u.g.n.), natomiast wniosek użytkownika skierowany do kolegium w trybie art. 78 ust. 2 zastępuje pozew, a Sąd rozpatruje sprawę od początku.

W doktrynie i orzecznictwie nie ma jednolitego poglądu, co do charakteru sprawy, która toczy się w Sądzie w wyniku sprzeciwu. W tym zakresie przeważa stanowisko, że jest to sprawa o ustalenie stosunku prawnego na podstawie art. 189 k.p.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 września 1997 r. III CZP 44/97, z dnia 29.10.1997 II CKN 281/97, z dnia 10 października 2002 r. V CZ 110/02 oraz z dnia 11 września 2003 r. III CKN 239/01). Dla rozstrzygnięcia kognicji Sądu decydujące znaczenie ma okoliczność, iż ustawodawca nałożył na Sąd obowiązek rozpoznania sprawy od początku, w zakresie sprecyzowanym przez użytkownika wieczystego w zastępującym pozew wnioskowi, jaki złożył do kolegium. Zatem we wniosku złożonym na gruncie niniejszego postępowania przez powodową spółkę, sprecyzowała ona zakres toczącego się pomiędzy stronami sporu. Początkiem powyższego sporu jest wypowiedzenie przez Starostę C. wysokości opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 1994 r. (sygn. III CZP 188/93) oraz uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 1994 r. (sygn. III CZP 36/94) zarówno umowa użytkowania wieczystego, jak również opłata roczna jest instytucją prawa cywilnego i ma charakter umowy cywilnoprawnej. Nadto strony muszą uzgodnić wszystkie jej istotne elementy, w tym datę początkową obowiązywania nowej stawki opłaty rocznej. W przypadku sporu, co do każdego z ww. elementów, możliwe jest zastosowanie trybu jego rozstrzygnięcia przewidzianego w art. 78-81 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Artykuł 78 ust. 1 oraz art. 81 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami zawiera regulację, dotyczącą ustawowych okresów wypowiedzenia opłaty rocznej i ma charakter *ius cogens*. Zgodnie z dyspozycją powyższych przepisów, w sytuacji gdy zmiany opłaty rocznej zażądał użytkownik wieczysty, nowa wysokość opłaty rocznej lub jej stawki obowiązuje począwszy do dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym użytkownik wieczysty zażądał jej zmiany. Jest to data najwcześniejsza z możliwych do przyjęcia, data późniejsza może natomiast wynikać z zaistnienia materialnoprawnych przesłanek zmiany stawki, co przewiduje art. 73 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, które niekiedy mogą wystąpić dopiero po złożeniu przez użytkownika wieczystego wniosku o zmianę stawki, co będzie wówczas stanowiło podstawę przesunięcia daty początkowej obowiązywania nowej stawki na później, począwszy od daty zaistnienia okoliczności uzasadniających zmianę. Jednakże, zgodnie z regulacją z art. 81 ustawy o gospodarce nieruchomościami nowa, ustalona na żądanie użytkownika wieczystego stawka, nie może obowiązywać od daty wcześniejszej niż 1 stycznia roku następnego po roku, w którym użytkownik wieczysty zażądał jej zmiany.

W niniejszej sprawie wypowiedzenie dotyczyło jedynie wartości nieruchomości, nie zaś zmiany stawki procentowej. W sprzeciwie od orzeczenia Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 4 lutego 2015 r. powodowa spółka wskazała, iż wycena dokonana przez rzeczoznawcę majątkowego jest nieprawidłowa

W sprawie o aktualizację opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste kluczowe znaczenie ma opinia biegłego sądowego dotycząca wyceny nieruchomości. Wniosek o dopuszczenie takiego dowodu z opinii biegłego sądowego powinien złożyć użytkownik wieczysty, a w razie braku inicjatywy z jego strony proces powinien kończyć się oddaleniem powództwa. Przeprowadzona aktualizacja opłaty rocznej oparta jest na oszacowaniu wartości nieruchomości dokonany przez rzeczoznawcę majątkowego na zlecenie właściciela gruntu, zatem powód powinien podważać tę wycenę stanowiącą podstawę wypowiedzenia opłaty dotychczasowej i żądać ponownego oszacowania wartości nieruchomości (patrz Ewa Bończak-Kucharczyk komentarz do art. 80 ustawy o gospodarce nieruchomościami).

Należy zważyć, iż zgodnie z zasadami obowiązującymi w procedurze cywilnej ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Art. 6 k.c. określa reguły dowodzenia, to jest przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie

dla rozstrzygnięcia sprawy. Przy czym Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7 poz. 76). W myśl zatem ogólnych zasad na powódzie spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności uzasadniających jego roszczenie, a mianowicie faktu, iż przedstawiony przez właściciela gruntu operat szacunkowy został sporządzony nieprawidłowo.

Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika przed Sądem złożył oświadczenie, iż nie zgłasza wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego. Wobec braku dowodu, iż aktualizacja opłaty rocznej była dokonana w oparciu o błędnie sporządzony operat szacunkowy, Sąd oddalił powództwo jako nieudowodnione.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powód przegrał proces, stąd winien ponieść jego koszty, na które składają się opłata poniesiona przez powoda oraz koszty zastępstwa ustalone w oparciu o §6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 617.), zasądzając od powoda na rzecz pozwanej kwotę 600,00 złotych.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

(...)